ის, ვინც ალლაჰს იხსენებს და ის, ვინც ალლაჰს არ იხსენებს, ჰგავს ცოცხალსა და მიცვალებულს

აბუ მუსა (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ ალლაჰის შუამავალმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ის, ვინც ალლაჰს იხსენებს და ის, ვინც ალლაჰს არ იხსენებს, ჰგავს ცოცხალსა და მიცვალებულს», მუსლიმის გადმოცემით: «სახლი, სადაც ალლაჰს ახსენებენ, და სახლი, სადაც ალლაჰს არ ახსენებენ, ჰგავს ცოცხალსა და მიცვალებულს».

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა განსხვავება მათ შორის, ვინც უზენაეს ალლაჰს იხსენებს და მათ შორის, ვინც არ იხსენებს. ეს განსხვავება ისეთივეა, როგორიც ცოცხალსა და მკვდარს შორის – მათი სარგებლიანობითა და გარეგნული სილამაზით. ვინც თავის ღმერთს იხსენებს, ჰგავს ცოცხალს, რომლის გარეგნობა სიცოცხლის ნათელითაა შემკული, ხოლო მისი შინაგანი არსი ალლაჰზე ცოდნის ნათელითაა გაბრწყინებული და ის სასარგებლოა. ხოლო ვინც ალლაჰს არ იხსენებს, ჰგავს მკვდარს, რომლის გარეგნობა ფერმკრთალია, მისი შინაგანი არსი ცარიელია და მასში არ არის არანაირი სარგებლიანობა. ასევე, სახლი ცოცხლად ითვლება, თუ მისი მცხოვრებლები ალლაჰს ახსენებენ, ხოლო წინააღმდეგ შემთხვევაში, ის მკვდარ სახლად ითვლება, რადგან მისი მცხოვრებლები ალლაჰის ხსენებაში გულგრილნი არიან. როდესაც სახლის აღწერისას გამოიყენება სიტყვები „ცოცხალი“ და „მკვდარი“, რეალურად იგულისხმებიან მისი მცხოვრებლები.

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/4177